

Siz Hiç Dilenci Yerine Konuldunuz mu

– AliHaydar · 30 Ekim 2019

31 Ağustos Cumartesi günü her zamanki gibi sabah erken uyanmıştım. Kardeşim gelip beni yataktan kaldırıra kadar biraz kitap okumuştum. Gece uyumadan önce sabah ise uyandıktan sonra yataktan kalkana kadar kitap okuma benim en sevdiğim vazgeçilmezimdir.

Saat 7 gibi kardeşim beni kaldırdıktan sonra duşumu aldım.

Duştan sonra genelde iki günde bir yaptığım gibi bir güzel sinekkaydı tıraşımı oldum. Bu arada belirteyim ki sakal tıraşımı kimseden yardım almadan kendi ellerimle yaparım.

Tıraştan sonra jilet gibi ütülü pantolonumu, gömleğimi giymiş bir vaziyette evden çıktım. Genelde takip ettiğim güzergâhta neşeli ve güler yüzle, karşılaştığım tanıdıklarla günaydın selamlaşması yaparak yolda gidiyordum.

İnönü Kapalı Çarşısı önünden eski belediye tarafına geçmek için yeşil ışığın yanmasını bekliyorken arkamdan sol omzumun üzerinden bir bayan kolunun uzandığını gördüm.

Uzanan kolun ne olduğunu tam olarak anlayamadan bir bayan sesi, “Şunu alır mısın?” diyerek avucundaki parayı bana vermeye çalışıyordu.

“Hayır, ben dilenci değilim almam” diyerek elini itelememe rağmen, “Yoldan geldim sadaka niyetine veriyorum şunu alır mısın?” diyordu.

Sabah sabah tartışmamak, kavga etmemek için ışığın yanmasıyla hemen karşıya geçtim. Gergin bir vaziyette oradan karşıya geçerek uzaklaşırken arkamdan halen birileriyle konuştuğunu ve parayı sadaka niyetine vermek istediğini duyar gibiydim.

21. yüzyılın Türkiye'sinde sabah sabah karşıma çıkan eğitimsiz, bilinçsiz ve düşüncesiz bir insanın, “Yoldan geldim sadaka niyetine veriyorum şunu alır mısın?” sözlerine maruz kalıp dilenci yerine konulmakla tüm neşem, tüm motivasyonum altüst olmuştu.

Nasıl bir duygu hali içerisinde olduğumu anlayabilmeniz için bir an kendinizin de yoldan gelip geçenler tarafından dilenci yerine konulduğunuzu ve para verildiğini düşünün.

Yaşadığım bu olayı ilk defa yaşamadığım gibi son defa da yaşıyor olmayacağımdan emindim! Diğer bir emin olduğum nokta ise benim yaşadığım bu olayı binlerce engelli insanında yaşadığıdır.

Benim gibi aynı olayı yaşayanlardan TSD Malatya Şubesinde yıllarca birlikte mücadele ettiğimiz yol arkadaşım Yücel Doğanşahin, “Bende aynı olayı yaşıyorum. Benim anlamadığım bakımlı birilerini nasıl dilenci olarak görüyorlar. Dilencilikte çağ atladık bence...” derken TSD İzmir Şubesi Başkanı Psikolog İlknur Peder'de “Geçenlerde Kordon da gün batımını izleyip canlı müzik dinlerken bana da Allah yardım etsin deyip önüme para attı gitti bir adam” sözleriyle yaşadıklarını dile getirmekteler.

Üzülerek belirteyim ki her ne kadar bilgi çağında olduğumuzu ve çağ atladığımızı söylesek de ne yazık ki hâlâ gördükleri engellileri dilenci yerine koyarak para vermeye çalışanların olduğu bir ülkede yaşamaktayız.

Benim anlamadığım nokta insanlar neden gördükleri engellileri dilenci sanıyorlar? Sanırsınız ki tüm dilencilik yapanlar engellilerden oluşmaktadır!

Oysa onlarca defa medyada yer alan haberlerde kendilerine engelli süsü vererek duygu sömürsüyle dilencilik yaparken zabıtaya yakalanmamak için aniden sapasağlam hale gelerek kaçanları izlemedik mi? Durum böyleyken neden diğer insanları da durdurup dilenciye verir gibi sadaka vermiyorlar ki? Yoldan gelip geçen her insanı da durdurup verebilirlerdi? Yoksa engellilere sadaka verilir diye bir kural mı var? Ayrıca dilenciligi neye göre değerlendirip sadaka vermeye kalkıyorlar anlamış değilim? Benim bildiğim dilencilik yapanlar genelde el açarak ya da önlerine mendil koyarak para toplamaya çalışırlar. Bunu ne ben ne de benim gibi diğer engelliler bunların hiçbirini yapmıyoruz da!

Dilencilik yapanlar kılık kıyafetleriyle ve konuşma şekilleriyle de kendilerini belli ederler zaten. Oysa benim ne kılık kıyafetim ne de konuşmam dilencilik yapacak birine asla benzemez, benzetilmesi de imkânsızdır zaten.

Yapanlar varsa da parmakla sayılacak kadar azdır! Bir iki tane kendini bilmezini yaptığı dilenciligi genele yaymak ne derece doğru olur ki?

Karşılaştığı her engelli potansiyel bir dilenci olarak görüp yaklaşan bu insanlardan bir tanesinin dâhi engelli sorunlarına kalıcı çözüm üretilmesi amacıyla yapılan çalışmalara katıldıklarını ve destek verdiklerini sanmıyorum. Yaptıkları tek şey ahret korkusuyla sevabına bakılacak insan olarak gördükleri engellilere 3-5 kuruşu sadaka diye para vermeye çalışarak vicdanlarını rahatlatmaya ve sevap kazanmaya çalıştıklarıdır...

Dilencilere para vererek vicdanlarını rahatlatmaya çalışan insanlarda şunu bilmeliler ki, insanların iyi niyetli oluşlarıyla ve dini duygularını kullanarak duygu sömürsüyle kişisel rant elde etmek isteyen dilenciler bunu bir meslek haline dönüştürmüşlerdir. Çalışmadan, üretmeden bir kene gibi insanların iyi niyetli duygularını emen bu dilenciler karşısında daha bilinçli davranmaları yerinde olacaktır.

Sözün özü olarak, engellileri dilenci yerine koyarak para vermeye çalışanların bunu art niyetli olarak yaptıklarını sanmıyorum elbette. Bu yanlış düşüncelerin temelinde ise en başta toplumun engelliler konusunda eğitimsiz, bilinçsiz oluşu yatmaktadır. Bu sorunu gidermek ancak toplumun eğitilmiş, bilinçli ve duyarlı oluşuyla sağlanacaktır. Bunun içinde siyasetçiler ile idarecilere büyük görevler düşmektedir. Siyasetçiler çağdaş, bilimsel ve çözüm odaklı yasalar çıkaracaklar (ki özellikle de Milli Eğitimle ilgili) idareciler ise çıkarılan bu yasaları kesintisiz uygulayacaklar. Bunlar yapılmadığı takdirde engellilerle ilgili sözde çağ atlamış oluruz ancak özde ise yerimizde saymış oluruz.